Voorwoord

Er was eens... een tijd waarin sprookjes patriarchale horrorverhalen waren, vermomd als verhaaltjes voor kinderen. Een vrouw moest koken en schoonmaken voor haar zeven mannelijke huisgenoten. Een wolf stalkte een jong meisje waarna hij bij haar oma inbrak en een dubbele moord pleegde. Een vrouw werd verliefd op haar harige ontvoerder. Een zeemeermin gaf haar stem, vrienden en familie op voor een vreemdeling met een zeilboot. Een snobistisch meisje drong een woning binnen van een familie en at hun ontbijt op. Een man die zich gedroeg als een kind en weigerde volwassen te worden begluurde vanuit een raam drie kinderen. Meerdere mannen zoenden slapende vrouwen zonder hun toestemming. O, en vrijwel al deze personages werden wit afgebeeld.

Deze verhalen zaten vol beesten, slechteriken en veroordelende spiegels. Maar de allerergste vijand? Andere vrouwen. Niets was enger dan een vrouw boven de dertig die eropuit was om jou te pakken!

Stiefmoeders, stiefzussen, heksen, feeën en zeeheksen... ze werden altijd neergezet als Het Kwaad. Ze waren allemaal ongewenst single. En veel van deze vrouwen hadden een puntige, V-vormige haarlijn. Ze wilden ofwel je erfenis stelen en lieten je in de open haard slapen, óf ze wilden je vermoorden vanwege je schoonheid.

De vrouwelijke personages in deze verhalen waren nooit gelaagd. Er waren eigenlijk maar twee soorten: slecht (te veel paarse oogschaduw) en goed (flink geplukte wenkbrauwen). Zo heel af en toe werd er een muis aan het geheel toegevoegd die ook vrouw bleek te zijn, maar alles wat zij dan zo'n beetje deed was naaien.

In deze verhalen werd vrouwen geleerd dat ze alles op alles moesten zetten om een rijke man te trouwen, het liefst een prins. Het enige wat ze moesten doen om hem binnen te hengelen was heel mooi haar hebben en een behoefte om gered te worden. Als ze de vent eenmaal aan de haak hadden geslagen en de Slechte Andere Vrouw hadden verslagen om hem te krijgen, was hun verhaal afgelopen. Ze hadden weinig zeggenschap, ze kwamen niet voor zichzelf op en ze hadden ook nooit een vriendin om hun hart bij te luchten!

Angstaanjagend, toch?

Maar net zoals we gestopt zijn met het dragen van plooikragen, zijn de tijden veranderd en dus ook deze verhalen. (Even serieus, we hopen dat het dragen van een waaier om je nek nooit een comeback maakt.) In onze sprookjes krijgen vrouwen op hun voorwaarden het laatste woord. Ze vinden een zeemeerminnenstaart supercool, maar weten dat een vagina nog cooler is. Ze weten dat ze veel harder zullen moeten werken om het glazen plafond te doorbreken dan om een glazen muiltje te doen versplinteren. En ze weten dat 'en ze leefden nog lang en gelukkig' een mythe is, bedacht door het patriarchaat.

De kleine zeemeermin krijgt een vulva

Er was eens... een levenslustige en nieuwsgierige jonge zeemeermin, die met haar zeemeervader en haar talloze zeemeerzussen in een paleis woonde diep, diep in de zee en ver weg van die ellendige olielozingen, bergen plastic en mensen die in de oceaan plassen. Ze had alles wat ze nodig had, maar de zeemeermin verlangde naar meer. Ze wilde op avontuur, en bovenal wilde ze hangen met hete matrozen.

Ondanks de waarschuwingen van haar overbezorgde vader om toch alsjeblieft weg te blijven van de oppervlakte, omdat ze daar mogelijk door vissers zou kunnen worden doorboord met harpoenen, zwom ze regelmatig naar boven om naar de mensen op de boten te kijken. (Toen ze wat ouder was besefte ze dat haar vader een volkomen redelijke meerman was die ook maar gewoon zijn best deed om met een opstandige tiener om te gaan.) Al snel raakte ze in de ban van een bepaalde matroos, die volkomen voorspelbaar ook een prins was.

Nadat ze een paar nachten achter elkaar de boot van de prins had gevolgd als een ware groupie, nam ze een beslissing: ze wilde permanent op het land wonen. Ze wilde mens worden en tongen met de hete zeeman-prins.

De zeemeermin ging op zoek naar de zeeheks, die haar verslaving aan dure micro-peelings voor haar schubben financierde door realistisch ogende nep-ID-kaarten te verkopen en door wanhopige meermannen op zoek naar de liefde te betoveren.

'Ik wil een mens worden,' zei de zeemeermin tegen de zeeheks. 'Ik wil benen. Ik wil sandalen dragen met dikke plateaus eronder. Ik wil die lekkere zeemanskont.'

'Lief, naïef grietje, je bent hier aan het juiste adres,' zei de heks. 'Ik doe niets liever dan impulsieve, ongelukkige, hormonale meermensen helpen. Ik leef ervoor. In ruil voor mijn diensten heb ik wel iets van je nodig. Maak je geen zorgen, je zakgeld hoef ik niet. Wat ik wil is maar een kleinigheidje... jouw stem. En o ja, je kunt hier ook nooit meer terugkomen.'

De zeemeermin gebruikte haar stem sowieso niet veel onder water, aangezien de meeste zeedieren sterk geëvolueerd waren en doorgaans met elkaar communiceerden door te drummen op zeeschelpen. Bovendien kon ze de prins altijd nog een briefje schrijven als ze hem iets moest vertellen. Haar familie voorgoed verlaten vond ze veel erger. Maar ja, soms – vooral als je tot over je oren verliefd bent – denk je niet meer helder na en doe je domme dingen.

'Goed!' zei de zeemeermin en ze zette een krabbel onder het contract, dat onmiddellijk in een met inkt doorweekte natte puinhoop veranderde, want zoals we allemaal weten gaat papier niet echt samen met water. De zeemeermin sloot haar ogen en wachtte zenuwachtig tot de transformatie zou beginnen. Ze wachtte. En wachtte. Maar er gebeurde niks. Voorzichtig gluurde ze met haar ene oog tussen haar wimpers door.

'Hoe lang duurt dit benen-ding?' vroeg ze.

De zeeheks zuchtte diep. ‘Eigenlijk moet ik eerst even wat met je bespreken.’

‘Gaat het over mijn benen?’ vroeg de zeemeermin.

‘Soort van. Ik moet nu Het Gesprek met je voeren, want kijk, bij die benen hoort ook… een vulva.’

Verward keek de zeemeermin de zeeheks aan. ‘Een vulva-la-la?’

‘Nee, gewoon vulva.’

De zeemeermin had helemaal geen zin in extraatjes bij deze deal. Ze had immers alleen om benen gevraagd. ‘Ik hoef alleen de benen, dank u wel,’ zei ze beleefd, terwijl ze in de richting van de zeeheks zwom, zodat die hopelijk snel aan de slag zou gaan met de betovering.

‘Je kunt er niet onderuit. Echt, ik heb het geprobeerd, maar uit je mond plassen is ontzettend smerig.’

‘Focus je nu maar op de benen, dan vogel ik die vulva zelf wel uit,’ zei de zeemeermin ongeduldig.

‘Luister, lieverd,’ zuchtte de zeeheks, ‘vulva’s zijn ingewikkeld. Ik laat je hier niet weglopen met een foef waarvan je niet weet hoe die werkt.’

De zeemeermin keek de zeeheks onderzoekend aan. Hield ze haar voor de gek? Ze vertrouwde de heks heus, anders zou ze hier niet zijn. Maar er gingen ook geruchten dat de zeeheks ooit eens een meerman had veranderd in een meerval, terwijl hij had gevraagd om haarimplantaten.

‘Waarom ben je zo aardig tegen me? Je bent toch slecht?’ vroeg de zeemeermin.

‘Het zit zo: ik ben een zeeheks en ik zorg altijd in de eerste plaats voor mezelf. Maar jij en ik knokken samen tegen het meermantriarchaat, toch? Of, zoals ze op het land zeggen: girlcode!’

De zeeheks klopte op de rots naast zich en gebaarde dat de zeemeermin daar plaats moest nemen voor Het Gesprek.

'Laten we bij het begin beginnen: de menstruatie,' zei de zeeheks. Ter visuele ondersteuning hield ze een rood stuk zeeanemoon omhoog. 'Een keer per maand zal je ongeveer een week lang bloeden uit je vagina.'

'Is er dan iets mis?' vroeg de zeemeermin.

De zeeheks schudde haar hoofd. 'Nee, dat is normaal en volkomen gezond. Het kan wel erg pijnlijk zijn en zal jarenlang doorgaan, tot je zo'n vijftig jaar oud bent.' Ze kon een boosaardige grinnik niet onderdrukken.

De zeemeermin begon te twijfelen. 'Als ik had geweten dat een vagina deel uitmaakte van de deal, dan had ik er iets langer over nagedacht.'

'Maar vergeet niet dat je met benen kunt wandelen en hardlopen en squats kunt doen,' zei de zeeheks.

Ooo, squats! Zo leuk. De zeemeermin kwam overeind en deed een poging, maar ze ontdekte algauw dat het onmogelijk was om te hurken met een staart. 'Het is mijn allergrootste wens om te kunnen squatten!' riep ze. 'Die menstruatie kan ik wel aan, bedankt voor Het Gesprek. Ik ben klaar voor mijn benen.'

'Och nee, lieve zeemeermin.' De zeeheks schudde haar hoofd. 'We zijn nog maar net begonnen.' Ze wees naar de rots en gebaarde ongeduldig dat de zeemeermin onmiddellijk weer moest gaan zitten. 'Vagina's worden ook gebruikt voor seks. Als je seks hebt met een man, en de prins is een man, dan stop je in feite zijn penis herhaaldelijk in je vagina voor pak 'm beet een minuut of tien.' De zeeheks bootste de beweging na met behulp van een los stuk koraal en een schelp.

VULVA

De zeemeermin was geschokt. 'Voelt dat goed?' vroeg ze.

'Soms wel, maar je zult dit moeten slikken,' zei de zeeheks, terwijl ze een pakje anticonceptiepillen tussen haar boezem vandaan toverde en aan de zeemeermin overhandigde.

De zeemeermin opende het plastic doosje met daarin de kleine pilletjes. Voorzichtig pakte ze er eentje uit om beter te bestuderen. Aangezien ze jarenlange ervaring had met het verzamelen van schatten uit gezonken schepen op de bodem van de oceaan, was ze ontzettend bedreven geraakt in het uitvogelen van hoe menselijke uitvindingen werkten. Tenminste, dat vond ze zelf.

'Een neusplug-gadget!' riep ze blij, terwijl ze de pil in haar neus stak.

De zeeheks rolde met haar ogen, en zei toen: 'Het is een anticonceptiemiddel. Deze pil pakt ook de acné in je gezicht aan, maar verder zorgt-ie er vooral voor dat je lichaam vocht vasthoudt en maakt-ie je depressief.'

Geschrokken blies de zeemeermin de anticonceptiepil uit haar neus. 'Nee, bedankt,' zei ze. 'Geen anticonceptie. Dan maar geen benen voor mij.'

De zeeheks gooide al haar overtuigingskracht in de strijd. 'Stel je voor dat je kunt springen en huppelen en knetterhard trappen op een stilstaande fiets die nergens naartoe gaat!'

'Dat klinkt zo leuk!' juichte de zeemeermin. 'Oké, prima. Ik zal de anticonceptie-dittemedat gebruiken en het watergewicht voor lief nemen.'

'Super! Je moet er ook voor zorgen dat de prins dit omdoet,' zei de zeeheks en ze drukte de zeemeermin een condoom in handen.

Ook het condoom werd aan een uitgebreid onderzoek onderworpen. Algauw scheurde de zeemeermin het plastic vierkantje ter grootte

van een medium zeeschelp open. 'Ik ben heel goed in het bedenken waar landobjecten voor bedoeld zijn en hoe je ze moet gebruiken,' zei ze een tikkeltje opschepperig. 'Dit is duidelijk dat plakkerige spul waar mensen eerst flink op kauwen en dat ze daarna op de grond spugen, zodat iemand anders erop kan stappen.' Resoluut stopte ze het condoom in haar mond. 'Dif if ief foor mijn verfameling,' zei ze met volle mond. 'Ik noem het kauw-wattef-dattef.'

De zeeheks staarde haar een tijdje zwijgend aan. Ze liet veel meer tijd voorbijgaan dan noodzakelijk was en zei toen uiteindelijk: 'Die moet om zijn pik.'

Bijna onmiddellijk spuugde de zeemeermin het condoom uit en probeerde tegelijkertijd ook haar gezicht in de plooi te houden. 'Ja, ja, ja, weet ik heus wel,' zei ze, terwijl ze het slijmerige glijmiddel rond haar mond wegveegde.

'Verzeker jezelf ervan dat-ie dit gebruikt,' ging de zeeheks verder, 'want de prins is een zeeman, dus hij heeft zeker weten syfilis en genitale wratten. Hij praat er sowieso niet over, dus het is al jaren en jaren onbehandeld aan het woekeren. Soa-shaming is een groot probleem op het land.'

Meer was er niet nodig om de zeemeermin opnieuw van gedachten te laten veranderen. 'Nu ik erover nadenk, ik ken hem amper.' Ze realiseerde zich dat de prins misschien toch niet zo knap en hot was als ze zich herinnerde. 'Dus ik weet niet zeker of ik nog benen nodig heb.'

'Maar wil je dan niet kunnen dansen en pirouettes draaien en op een dag een mensenkind krijgen?' vroeg de zeeheks.

De zeemeermin draaide haar hoofd met een ruk naar de zeeheks toe. Een mensenkind, dat ze daar nog niet aan had gedacht! Ze had

er foto's van gezien in scheepswrakken, maar er nog nooit eentje in levenden zeemeerlijve ontmoet.

'Een babydinges!' riep de zeemeermin uit.

'Weet je waar de babydinges vandaan komt?' vroeg de zeeheks.

Daar moest de zeemeermin even over nadenken. Al snel kwam ze tot de conclusie dat er maar één gat groot genoeg was voor een baby. Trots lachend kondigde ze aan: 'Uit je mond!'

'Helemaal absoluut FOUT,' zei de zeeheks. 'Het antwoord is: uit je vagina.'

Hmm, misschien had ze zich een vagina verkeerd voorgesteld. 'Dus,' peinsde de zeemeermin, 'vagina's zijn ongeveer zo groot als een platvis?'

'Nee. Ze ze klein. Het formaat van een halve kreeft.'

O grote Poseidon! Vagina's waren dus wél zo klein als ze zich had voorgesteld. 'Hoe werkt dat dan?' vroeg de zeemeermin, maar ze was er niet zeker van of ze het antwoord wel wilde weten.

'Niet,' antwoordde de zeeheks. 'Meer dan eens moet zo'n dinges uit je gesneden worden. Gebeurt dat niet, dan zal de baby je vagina helemaal openrijten en scheur je uit van vagina tot anus. Het voelt alsof je doodgaat. De hele situatie kan uiteindelijk resulteren in één groot poepgat.'

Dat was de druppel. De zeemeermin wist nu zeker dat ze geen benen meer hoefde. Langzaam zweefde ze door het water achteruit, weg van de zeeheks, naar de uitgang van de grot. Ze deed haar uiterste best om niet te laten merken dat ze klaar was om het op een zwemmen te zetten. 'Weet je,' begon ze, terwijl ze verder en verder bij de zeeheks vandaan dreef, 'hoe meer ik erover nadenk, hoe blijer ik eigenlijk ben hier, in de zee. Er zijn genoeg geschubde popsterren hierbeneden om

over te fangirlen. Een staart is bij nader inzien toch niet zo erg. Dank je wel voor je tijd en moeite, maar ik ben van gedachten veranderd. Ik annuleer bij dezen de deal.'

Maar het was al te laat.

'Lieve schat, je hebt een contract ondertekend,' brulde de zeeheks en ze hield het doorweekte, maar nog steeds redelijk leesbare contract triomfantelijk omhoog. 'BWAHAHAHAHA.'

De onheilspellende lach van de zeeheks donderde door de grot en rook wervelde rond de zeemeermin omhoog. Ze voelde hoe haar staart onder haar vandaan smolt, spleet en in twee benen veranderde. Het mens, voorheen bekend als zeemeermin, trapte zichzelf een weg naar de oppervlakte van de oceaan. Ze kon niet meer onder water praten of ademen. Haar hart bonkte in haar keel terwijl ze zo snel ze kon naar het licht zwom. En eindelijk, eindelijk haalde ze het land. Uitgeput kroop ze het strand op.

Toen ze eenmaal op adem was gekomen, keek ze naar haar benen en vervolgens naar haar vagina. Potdomme, wat was die mooi, zeg! In plaats van op zoek te gaan naar de prins, besloot ze dat ze eerst een paar dagen alleen wilde zijn om haar seksualiteit te ontdekken. Ze stuitte op een verlaten boot in een nabijgelegen baai en bracht tweeënzeventig uur door met het eten van aangespoeld zeewier en het écht leren kennen van haar vagina. Zeventien minuten nadat ze een absoluut magisch plekje had ontdekt, besefte ze dat een vagina de beste uitvinding ter wereld was. En als er één goede reden was om je familie voorgoed voor te verlaten, dat dat dan wel de clitoris moest zijn.

EINDE